№ 86. Sobota 14. Kwietnia 1866. Rok wydania 56.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Berlin, 14. kwietnia. Wczorajsza „Nordd. Ztg.“ donosi: Odpowiedź Prus na notę austryacką z dnia 4. b. m. nie nastąpiła jeszcze.

Bukareszt, 13. kwietnia. Dawnym ministrom pp. Cretzulesco, Floresco, Bałanesco i Kariagdi wytoczył rząd proces. Rząd prowizoryczny i ministerstwo proponują plakatami rozlepionemi po rogach ulic Księcia Karola Ludwika Hohenzollern na Księcia Rumuńskiego, zalecając usilnie ten wybór za pomocą głosowania powszechnego. Obiega pogłoska, że Książę przybędzie wkrótce ażeby się przedstawić. Ludność zdaje się być z tego zadowoloną.

Część nieurzędowa.

Lwów, 12. kwietnia.

„Debatte“ powiada, że tak ze wzmianek Księcia *Grammont* uczynionych w Wiedniu, jako też z doniesień, które miały nadejść od Księcia Metternicha, pokazuje się, że w Tuileryach *wcale się niezbudowano pruskim projektem reformy*, i że gabinet francuzki upatruje w nim tylko zamiar Prus owładnięcia wojskowego przewodnictwa Niemiec, na co Francya nie może bynajmniej spoglądać obojętnie.

W kołach dyplomatycznych w Wiedniu miano podług doniesienia „Fremdenblattu“ otrzymać już zawiadomienie, że Francya poczyniła wszelkie przygotowania, by w razie wybuchnięcia zatargów wojennych w Niemczech ustawić zaraz *silny korpus obserwacyjny wzdłuż granicy Renu*, a równocześnie *drugi korpus u granicy piemonckiej*. Gabinet paryski chce poprzeć tem zupełną neutralność swoją wobec Prus i Włoch, a oraz zachować sobie wpływ swój na dalszy rozwój rzeczy. Również ma być pewnem, że także Rosya poczyniła już przygotowania wojskowe, by w podobnym wypadu skoncentrować znaczniejsze siły zbrojne wzdłuż granic prusko-austryackich. A ponieważ także Turcya przedsiębrała znaczne uzbrojenia, mogą wkrótce wszystkie państwa znaleźć się w stanie zbrojnego pokoju, któryby się równał zupełnie europejskiemu obozowi wojennemu.

Wbrew doniesieniom kilku paryzkich i wiedeńskich dzienników zapewnia półurzędowa „Opinione“, że ani 27. marca ani później niezobowiązywał się rząd włoski niczem w obec Prus do wspólnego działania przeciw Austryi lub w jakimkolwiek innym celu. Inny dziennik florentyński, który zostaje również w stosunkach z tamtejszym rządem, zaprzecza wiadomości, jakoby hrabia Arese udał się w misyi politycznej do Paryża.

„Presse“ dowiaduje się z listów prywatnych z **Weidenau** na Szląsku, że w okolicy *Gorlicy*, gdzie łączą się wszystkie główne koleje żelazne, jest już 80.000 wojska skoncetrowanego i gotowego do marszu. Z tego samego źródła donoszą, że około fortyfikacyj twierdzy Neisse pracują bez przerwy. Z Jawerniku zaś na Szląsku austryackim donoszą, że w pruskich miejscach pogranicznych oświadcza się opinia ludności stanowczo przeciw rządom Bismarka w ogóle i przeciw pruskim zachciankom wojennym w szczególności.

Dzieniki niemieckie upatrują główne znaczenie wniosku pruskiego na sejmie związkowym w tem, iż Prusy starają się o reformę wojskową, któraby odpowiadała żądaniom wyjawionym państwom związkowym w okólnej depeszy z dnia 24. marca. W tym celu rozszerzenie potęgi pruskiej w Niemczech, a jak ze strony pruskiej utrymują, dla Niemiec, jakieby z tąd wynikło, musiałoby dostać i zewnętrzną polityczną cechę. „Zlanie się linii Menu z ideą Triady“, o którem mówią, ma mieć na celu zastąpienia mocarstwa, które dotąd równoważyło uogólnienie i urzeczywistnienie tendencyj pruskich innem mocarstwem mniej silnem, ma więc pod względem negatywnym do tego doprowadzić, do czego reforma wojskowa dąży pod względem pozytywnym. Te to obawy słyszeć się dają w dziennikach niemieckich z powodu projektu pruskiego, który wszędzie bardzo ozięble przyjęty został.

Nadmienić jednak musimy, iż dzienniki niemieckie powstają po części na osobę pana Bismarka, uważając go jako właściwego autora projektu. Polemika w wielu dziennikach, mówiąc o przeprowadzeniu projektu przez Prusy same, bierze za punkt wyjścia zasady pruskiego prezesa rady ministrów w kwestyach wewnętrznych pruskich; wspominamy o tem dla tego żeby nas nie posądzano, iż zaczepiamy osobę p. Bismarka, mówiąc o zdaniach dzienników niemieckich. „Liberalna podstawa“ na jakiej p. Bismark przeprowadzićby chciał projekt reformy związkowej, co za nadto jest rażącej sprzeczności ze znanemi dotąd politycznemi jego zasadami, dla tego punkt ten wszędzie głównie i żywo podnoszą.

Wprawdzie, nie wiedzieć czy w obronie konsekwencyi p. Bismarka, czyli też w chęci wykazania jego niekonsekwencyi, z wielu stron zwracają uwagę, iż cały liberalizm projektu nie wielkie ma znaczenie, ponieważ parlament, pomimo tego iż z powszechnego głosowania i bezpośrednich wyborów wychodzić ma, jednak tylko głos doradczy mieć będzie. W końcu obawiać się można, iż rozszerzenie potęgi pruskiej do niczego nie doprowadzi jeno do rozszerzenia w całych Niemczech zasad, jakie w Prusiech de facto przeprowadzono na przeciw reprezentacyi prawnie exystującej, żadnym warunkiem nie ograniczonej, kiedy parlament ów sprawować ma czynność z góry do roli doradczej ograniczona. A przecież samo zaprowadzenie urządzeń wojskowych pruskich Niemcy uszczęśliwić nie zdoła. Lecz Prusy chcą parlamentu tylko dla pozoru i t. p.

Dnia 11. b. m. odbyło się w **Berlinie** liczne zgromadzenie tamtejszych członków *związku narodowego* i przyjęto jednogłośnie następujące rezolucye:

„Zawikłania, które grożą popchnięciu Niemiec do wojny, dowodzą niemożliwości dalszego utrzymania się ustawy związkowej, a kilkakrotne bezowocne usiłowania ze strony rządów ku zreformowaniu związku świadczą o słuszności celu związku narodowego. Berlińscy członkowie tego związku są przekonani, że przy wojskowem i marynarskiem połączeniu Księstw z Prusami potrzeba obstawać, jako przy słusznem prawie Prus, ale nie można popierać gwałtownej anexyi, której przeprowadzenie obciążyłoby Prusy odpowiedzialnością za grożącą wojnę i wmieszanie się zagranicy. Teraźniejszy wniosek reformy związku może być doprowadzony do skutku tylko pod przewodnictwem takiego rządu, który bez ograniczenia urzeczywistnia prawo konstytucyjne własnego kraju.“

„Hamb. Nachr.“ ogłaszają podanie uczestników *adresu dziewiętnastu* do barona Gablenza, którzy upraszają, ażeby im wolno było pociągnąć holsztyński rząd krajowy do odpowiedzialności, jeżliby ten nie zarządził wkrótce zagrożonego śledztwa, lub nieodwołał urzędownie obelgi wyrządzonej w podaniu do Namiestnika. Baron Gablenz odpowiedział na to: Ściganie sądowe zostało zaniechane na jego życzenie, ażeby uniknąć podejrzenia o proces tendencyjny. Kroki sądowe są dozwolone każdemu obywatelowi państwa, a więc i podpisanym petentom. Namiestnik nie ma żadnego wpływu na sądy. Ponowione tem podaniem wzburzenie jest pożałowania godne, wszelako nie przeszkodzi mu ono rządzić podług istniejących ustaw.

Do *Vaterl.* piszą z Berlina, że w tak zwanym pruskim projekcie reformy nie chodzi o nowy akt reformy lub o nową ustawę zasadniczą związku, lecz tylko o wnioski względem niektórych szczególniej ważnych kwestyi polityczno-wojskowych, to jest o podporządkowanie sił wojskowych niemieckich pod rozkazy Prus. Wybory podług ustawy z roku 1849, która ma służyć za podstawę do zwołania parlamentu niemieckiego, mają odbywać się jak wiadomo całkiem bezpośrednio, przez bezwzględną większość wszystkich głosów oddanych w okręgu wyborczym. Wyborcą i ukwalifikowanym do wyboru jest każden Niemiec nieposzlakowany, który ukończył lat 25, a nadto każdy mający być wybranym na deputowanego winien najmniej przez 3 lata należeć do jednego z państw niemieckich. Okręgi wyborcze w większych państwach mają obejmować 100.000 dusz, w mniejszych 50.000. Najmniejsze państwa mają do wyborów łączyć się z większemi.

Niektóre półurzędowe dzienniki pruskie głoszą, że średnie państwa niemieckie, a między niemi Bawarya, przychylają się do pruskiego projektu reformy. Wiadomość ta jest tendencyjną i zaprzecza jej w ogólności całe zachowywanie się państw średnich. Cały lud niemiecki jest przeciwny propozycyom pruskim.

Dania nie myśli także pozostać widzem obojętnym w obec zawikłań w Niemczech. Gazeta berlingska zganiła ostro wystąpienie izby ludu przeciw propozycyom ministra wojny. Dania — powiada — nie powinna zajmować takiego stanowiska, jak gdyby jej istnienie zależało od obojętności i tolerancyi zagranicy; ona nie powinna zapominać o sobie. — Odezwa ta nie pozostała bez skutku, gdyż zaraz potem zatwierdziła izba ludu wniosek ministra wojny względem przyzwolenia 100.000 talar. na sprawienie nowych karabinów.

Z **Warszawy** dowiaduje się „Presse“, że ze skonfiskowanych w Królestwie Polskiem dóbr kościelnych i majątków prywatnych utworzono *18 majoratów d.a jenerałów rosyjskich.* — Bardzo wielu zaś oficerom sztabowym armii rosyjskiej w Polsce udzielony został dłuższy urlop, tak że zdawać się może, jakoby ze strony rosyjskiej sądzono, że pora działania nie tak prędko jeszcze nastąpi.

Rząd turecki otrzymał telegram z doniesieniem, że *Józef Karam* nie opuścił Syryi, lecz znalazł przytułek u jednego z naczelników arabskich po tamtej stronie Kesruanu.

Rząd *egipski* postanowił zaprowadzić 12 lazaretów i radę sanitarną w Alexandryi, w której mają zasiadać delegaci jeneralnych konzulatów, a zarazem ofiarował rządowi tureckiemi trzy okręta wojenne dla dozorowania portów Dżeddy, Gomba i Movy.

Monarchia Austryacka.

Sześćdziesiąte szóste posiedzenie Sejmu krajowego dnia 13. kwietnia 1866.

Marszałek krajowy x. *Leon Sapieha* zagaił posiedzenie o godzinie $10^3/_4$ przed południem. Obecnych posłów było 120. Ze strony Rządu: c. k komisarz rządowy, radzca dworu pan *Possinger*.

Po przyjęciu protokołu ostatniego posiedzenia odczytano pismo c. k. Prezydyum Namiestnictwa z uwiadomieniem, że Jego Ces. król. Apostolska Mość najmiłościwiej raczył przyjąć do wiadomości podziękowanie złożone do rąk Jego Exc. c. k. Namiestnika przez deputacyę sejmową z powodu pożyczki głodowej.

Sekretarz *L. hr. Wodzicki* prostuje pomyłkę w drukowanym spisie petycyi z 16. marca r. b. gdzie pod liczbą 2235. zamiast: Nowy Sącz prosi o równouprawnienie żydów, — powinno stać: Stary Sącz petycyonuje przeciw równouprawnieniu żydów.

Przedłożono potem naglący wniosek p. *Gniewosza*, ażeby ustanowiono w budżecie krajowym stałą rubrykę wydatków na restauracyę pomników historycznych. Wniosek ten bez drukowania odesłany został do komisyi budżetowej.

Poseł ks. *Polowy* otrzymał urlop 7 dniowy.

Odczytano dalszy ciąg petycyi wniesionych do Sejmu od nr. 2511 do 2531.

Z dorządku dziennego przystąpiono do dalszej dyskusyi nad budżetem.

Przy pozycyi VIII.: *wsparcie na klęską dotkniętych mieszkańców* uchwalono na wniosek komisyi, ażeby pozycya ta wykreśloną została, ponieważ na mocy Ustawy z dnia 6. stycznia r. b. z zawotowanej na ten cel sumy 3,000.000 zlr. kwota 150.000 zlr. na wsparcie bezzwrotne najbiedniejszych klęską dotkniętych mieszkańców przeznaczoną została.

Rubryka IX: *Wydalenie włóczęgów* wykreślona została na wniosek komisyi z budżetu, gdyż na mocy patentu z dn. 3. listopada 1786, reskryptu ministeryum stanu z dn. 8. marca 1861, rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z 24. kwietnia 1862 i z dnia 9. grudnia 1856 wydatek ten nie powinien być z funduszu krajowego pokryty, sam też projekt rządowy żadnej wynikłości z lat przeszłych nie wykazuje.

W rubryce X.: *Kwaterunkowe dla c. k. żandarmeryi* uchwalono następujące pozycye:

1. Czyszczenie koszar i innych pomieszkań i t. p.	3091	zlr. 20	c.
2. Oświetlenie koszar c. k. żandarmeryi .	1134	„ —	„
3. Oświetlenie stajen, utrzymywanie i sprawianie sprzętów stajennych	123	„ 60	„
4. Utrzymanie i kompletowanie wszystkich sprzętów i pościeli dla oficerów, oraz należące się dla służącego urządzenie wraz z pościelą . .	325	„ —	„
5. Te same potrzeby dla niższych rang, t. j. furyerów i woźnych	20	„ —	„
6. Utrzymanie i uzupełnianie sprzętów żołnierzy	979	„ —	„
7. Utrzymanie i uzupełnianie naczynia kuchennego	370	„ 40	„
8. Pranie bielizny (pościeli) dla prostych, furyerów i woźnych	1517	„ 40	„
9. Naprawa bielizny (pościeli)	101	„ 16	„
10. Pranie koców zimowych i letnich, sienników, poduszek włosieniem i słomą wypchanych .	303	„ 48	„
11. Świeże napełnianie i dopełnianie sienników i poduszek słomą	632	„ 25	„

12. Na gremplowanie materaców żądaną kwotę 843 zlr. na wniosek komisyi wykreślono.

13. Na odnowienie pościeli koców, materaców włosiennych, poduszek słomą wypchanych i sienników uchwalono w skutek uwag poczynionych przez c. k. komisarza rządowego zamiast pierwotnie przez komisyę preliminowanej kwoty 1628 zlr.	2442	„ —	„
14. Opał i oświetlenie kancelaryi skrzydłowych i plutonowych	746	„ 51	„
15. Opał i oświetlenie pomieszkań oficerów, rachmistrzów, furyerów i sług kancelaryjnych .	303	„ 27	„

16. Żądaną na potrzeby pisarskie c. k. żandarmeryi kwotę 84 zlr. na wniosek komisyi wykreślono, z uwagi na to, że podług przepisów kwaterunkowych wszystkie potrzeby kancelaryjne z funduszu c. k. żandarmeryi płacone być winny.

17. Preliminowaną na rozmaite inne wydatki dla c. k. żandarmeryi ryczałtową kwotę 2246 zlr. 98 c. na wniosek komisyi wykreślono; zaś na najem pomieszkań oficerskich i prymaplanistów, za kancelarye i koszary przyznano	21.565	zlr. 94	c.
Ogółem więc uchwalono przyjąć na budżet krajowy tytułem kwaterunkowego dla c. k. żandarmeryi sumę	33.673	zlr. 21	c.

Przytem uchwalono polecić Wydziałowi krajowemu, by zdziałał jak najprędzej obliczenie kosztów poczynionych na sprawienie sprzętów do kancelaryi c. k. żandarmeryi i do aresztów (dla żandarmów), i sumę należną ze skarbu państwa na rzecz funduszu krajowego odebrał.

Dalszy wniosek komisyi budżetowej, ażeby Sejm przedstawił wys. rządowi potrzebę zmniejszenia c. k. żandarmeryi przynajmniej o jedną czwartą część, uchylony został w skutek uwagi p. *Grocholskiego*, iż zmniejszenie tej straży bezpieczeństwa publicznego przy zdarzających się obecnie dość często w kraju kradzieżach i rozbojach nie byłoby na czasie.

Wnioski ks. *Trzeszczakowskiego:* 1) ażeby przy pozycyi 10. kwotę 303 zlr. 48 kr. na 250 zlr. zredukowano i udano się do przynależnej władzy, by letnie koce w drodze licytacyi sprzedano, a uzyskane pieniądze na fundusz krajowy obrócono; 2) ażeby materace dla c. k. żandarmeryi zupełnie zniesiono, takowe w drodze licytacyi sprzedano i uzyskane pieniądze na fundusz krajowy obrócono, zostały uchylone, a to głównie w skutek uwagi c. k. komisarza rządowego, że c. k. żandarmerya istnieje na podstawie obowiązującej ustawy, a postanowienia odnoszące się do ilości i ekwipowania jej nie należą do reprezentacyi krajowej, lecz do władzy wykonawczej. Rząd sam uznał już materace dla żandarmeryi za zbędne, i pod tym względem uchwała Izby byłaby nie na miejscu.

W rubrybe XI.: *Dopłaty na podwody* uchwalono przyznać Wydziałowi krajowemu w rubryce nieprzewidzianych wydatków ryczałtową kwotę 6000 zlr. do dyspozycyi z uwagi na to, że uchwała Izby znosząca tę rubrykę dopiero 19. marca zapadła, a rząd z funduszu krajowego wydatki na podwody w tym roku już poczynił.

W rubryce XII.: *Podatki i daniny* uchwalono przyjąć pozycyę 695 według projektu rządowego.

W rubryce XIII.: *Drogi krajowe*, wniosła komisya budżetowa ażeby preliminowany na rok 1866 wydatek na budowę dróg krajowych w kwocie 20.000 zlr. z budżetu krajowego był wykreślony.

Przeciw temu stawi p. *Gniewosz* wniosek, ażeby ze względu na niezbędną potrzebę preliminowano 20.000 zlr. na budowę dróg.

Wniosek ten poparł p. *Grocholski* z dodatkiem, ażeby ta kwota służyła także na utrzymanie gościńców.

Po wyjaśnieniu danem przez c. k. komisarza rządowego, iż pozycya ta w przedłożeniu rządowem przeznaczona była na zaliczki zwrotne i na wsparcia z powodu budowy i konserwacyi gościńców, i że do 1go marca r. b. z tej preliminowanej sumy wydano już 11.300 zlr., mianowicie 10.300 zlr. tytułem zaliczki dla konkurencyi a 1000 zlr. tytułem wsparcia, — wniosek p. *Gniewosza* z poprawką p. *Grocholskiego* został przyjęty. Potem przedłożyła komisya wniosek, aby wys. Sejm polecił Wydziałowi krajowemu, by w właściwej drodze upomniał się o zwrot wypłaconej z funduszu krajowego zaliczki na budowę dróg krajowych w ogólnej kwocie 22.719 zlr. w. a.

C. k. komisarz rządowy prostując niektóre cyfry mylnie podane w sprawozdaniu komisyi wykazuje, iż kwota 22.719 zlr. jest mylna, i oświadcza, iż trudno będzie żądać zwrotu po kilku latach, jeżeli kwota jaka wydaną została konkurencyi na podstawie prawa i bezzwrotnie.

P. *Żuk-Skarszewski* oświadcza się przeciw żądaniu zwrotu subwencyi na drogę do Szczawnicy.

P. *Gniewosz* również przeciwny jest wnioskowi komisyi, i wnosi przejście do porządku dziennego.

Mimo to wniosek komisyi został przyjęty.

Rubryka XIV.: *Budowy wodne* stosownie do wniosku komisyi wykreślona została z budżetu.

Do rubryki XV.: *Premia za ubicie drapieżnych zwierząt*, komisya wnosi: Wysoki Sejm raczy uchwalić: 1) Premie za ubicie drapieżnych zwierząt znoszą się. 2) Preliminowana na ten cel kwota 1500 zlr. w. a. ma być z budżetu wykreślona.

C. k. komisarz rządowy robi uwagę co do formy, że uchwała tutaj jest niedostateczną, ponieważ premia za ubicie drapieżnych zwierząt zaprowadzone są na mocy ustawy, przeto tylko na mocy ustawy mogą być zniesione.

W skutek tej uwagi przyjęła Izba wniosek komisyi w formie ustawy mającej obowiązywać od 1. czerwca 1866. Na wniosek p. *Smarzewskiego* uchwalono oraz przeznaczyć na tę rubrykę z uwzględnieniem terminu do 1. czerwca r. b. kwotę 500 zlr.

Do rubryki XVI.: *Różne przypadkowe* uchwalono: pozycyę obławy na włóczęgów po kraju w kwocie 270 zlr. wykreślić z budżetu, zaś zatrzymać pozyę 300 zlr. na utrzymanie i ustawienie słupów granicznych. Pozycya 2000 zlr. na wydatki różne nie oznaczone została wykreślona, ponieważ Wydziałowi krajowemu ma być dana do dyspozycyi suma 30.000 zlr. na nieprzewidziane wypadki.

Dalej stawia komisya budżetowa wniosek: Wysoki Sejm uchwali: Poleca się Wydziałowi krajowemu, by sumę 18.744 zł. 4 c. niesłusznie przez fundusz krajowy na koszta podróży dla urzędników przy wyborach posłów wypłaconą, ze skarbu państwa na rzecz funduszu krajowego odebrał.

Po oświadczeniu *c. k. komisarza rządowego*, że pomieniona kwota rzeczywiście należy się funduszowi krajowemu ze skarbu państwa, wniosek komisyi został przyjęty.

W końcu uchwalono w rubryce XVII.: „Na nieprzewidziane wypadki dla Wydziału krajowego“ w skutek uchwały Sejmu z dnia

1. marca 1866 sumę 30.000 złr. i tytułem „dopłaty na podwody“ 6000 złr., razem 36.000 złr.

Przedłożono potem naglący wniosek p. *Kabata*, ażeby ustawy krajowe i rozporządzenia władz krajowych ogłaszane były w języku polskim, z tłumaczeniem w razie potrzeby na język ruski lub niemiecki. Wniosek ten bez drukowania odesłany został do Wydziału krajowego.

Posiedzenie zamknięto o godzinie 2½ po południu. Przyszłe posiedzenie w sobotę o godz. 12tej w południe. Porządek dzienny: Dalsze rozprawy nad budżetem. Sprawozdanie komisyi administracyjnej o ustawie drogowej.

Lwów, 13. kwietnia. *(Ofiary dobroczynne.)* Na korzyść dotkniętych głodem wpłynęły następne dalsze datki:

Od dyrekcyi stowarzyszenia czynnej miłości bliźniego we Lwowie 78 złr. 80 c. w. a. zebrane przez pp. Jana Schmidta i Franciszka Motylewskiego między członkami stowarzyszenia.

Za pośrednictwem c. k. Namiestnictwa 245 złr. 68 c. w. a., jako czysty dochód z koncertu urządzonego na korzyść dotkniętych głodem przez c. k. naczelnika powiatowego w Rzeszowie, oraz 50 złr. w. a. nadesłane przez c. k. ministerstwo stanu jako dar osoby, niechcącej być wymienioną.

Centralna komisya podaje te czyny szlachetne z wyrazem należytej dla szanownych dawców podzięki, do publicznej wiadomości.

Z centralnej komisyi zapomogi.

Wiedeń. 12. kwietnia. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)* Najjaśn. Pan przyjmował wczoraj przed południem nowomianowanego nadżupana hr. Pache na osobnej audyencyi, i tenże w obecności węgierskiego kanclerza nadwornego hr. Majlatha złożył przysięgę w ręce Najjaśn. Pana. W południe Najjaśn. Pan przyjmował hr. Mensdorffa, ministra stanu hr. Belcredi i ministra wojny Francka. Przedwczoraj o godz. 6tej wieczorem Najjaśn. Państwo odbyli przejażdżkę w Praterze, która trwała do godziny 8mej. — Wczoraj o godzinie 10tej przed południem odbyło się z polecenia Najjaśn. Pana w kościele parafialnym burgu uroczyste nabożeństwo żałobne za duszę ś. p. Cesarzowej Maryi Ludwiki. Wezwani na tę uroczystość pp. oficerowie, jenrałowie, szambelani, dygnitarze dworu i państwa, ciało dyplomatyczne i panowie ministrowie zgromadzili się w wielkiej sali burgu, poczem ukazał się Najjaśn. Pan w towarzystwie ochmistrza dworu i mistrza obrzędów, jenerał-adjutanta hr. Crenneville, Arcyksiążąt Ludwika Wiktora, Albrechta, Wilhelma, Rainera, Leopolda, Zygmunta, Wielkiego Księcia Toskańskiego, księcia Girgenti i dworu. Dalej postępowała Najjaśn. Pani z Arcyksiężnemi i dworem. Wojsko wyruszyło w paradzie. Orszak udał się do kościoła, gdzie wszyscy wymienieni byli obecni na nabożeństwie.

Poseł saski baron Konneritz był przyjmowany wczoraj w południe przez ministra spraw zewnętrznych hr. Mensdorffa i miał z nim dłuższą konferencyę. W godzinę później był przyjmowany poseł bawarski hr. Bray-Steinburg. Arcybiskup hr. Ledochowski odjechał wczoraj zrana do Berlina.

Jeden z wiedeńskich dzienników, pisze *Const. Oester. Ztg.* z powodu konferencyi, która odbyć się miała w celu obmyślenia środków pieniężnych na wszelki wypadek, oświadcza, iż nie miano wcale zamiaru wydawać bon skarbowych, owszem zapewniają, że prokuratorya państwa otrzymała polecenie ścigać sądownie dzienniki, któreby przypisywały rządowi zamiar tak niebezpieczny.

Nie znamy dróg, których administracya państwa ma się chwycić na przypadek wojny, ale to wiemy, że prokuratorya państwa nie otrzymała polecenia wyżej wspomnionego.

Polecenie nawet w tak ogólnem pojęciu udzielone prokuratoryi państwa nie miałoby żadnego znaczenia, a jeszcze mniej podstawy prawnej i przekonani jesteśmy, że cała austryacka prasa peryodyczna powstałaby z oburzeniem, gdyby np. rząd wytoczył postępowanie sądowe przeciw artykułowi *Wanderera* z 8. b. m. w którym przedstawiono wydanie bon skarbowych jako środek najmniej szkodliwy, a nawet go doradzano. Jesteśmy także przekonani, że rząd nie potrzebowałby wzywać pomocy sądowej przeciw rozumowaniom peryodycznej prasy krajowej względem operacyi finansowych państwa, ponieważ ta okazując tyle patryotycznego austryackiego uczucia, przestanie bez wątpienia mówić o zamierzonych środkach finansowych, ile że wieści tego rodzaju bądź faktyczne, bądź nieprawdziwe, bywają niekiedy bardziej dla dobra państwa niebezpieczne, jak rozgłaszanie wiadomości o operacyach wojskowych.

Czynności sejmów krajowych.

Węgierska izba deputowanych zajmowała się na posiedzeniu swojem z 11. b. m. sprawdzaniem wyborów, przyczem proponowano i przyjęto przeciw Jędrzejowi Pethe śledztwo, a przeciw Franciszkowi Sipos unieważnienie wyboru. Następnie załatwiono także sprawę deputowanego Decseya, którego wybór został w końcu zwalony. Przyszłe posiedzenie naznaczono na dzień następny.

Z Pragi otrzymała *Debatte* doniesienie, że *adres sejmu czeskiego względem rewizyi ordynacyi wyborczej* został tam podpisany w niedzielę w południe w biórze marszałka krajowego, a mianowicie podpisali go Jego Excel. marszałek krajowy hr. Rothkirch, jego zastępca, burmistrz Dr. Bielsky, i trzech członków wydziału weryfikacyjnego, hrabia Wratislaw, radzca Bibos i Dr. Reichert. *Debatte* dowiaduje się, że adres ten nadszedł już nawet do Wiednia i ma być za pośrednictwem c. k. ministerstwa stanu przedłożony Najjaśn. Panu.

Z Czerniowiec donoszą, że najwyższem postanowieniem z 28. marca r. b. raczył Najjaśn. Pan najłaskawiej zatwierdzić uchwalony przez sejm bukowiński na rok 1866 dodatek krajowy w kwocie 65 c. od każdego złotego reńskiego stałych podatków z wyjątkiem dodatku wojennego, a mianowicie 10 c. na fundusz krajowy, a 55 c. na fundusz indemnizacyjny.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Lichwa. Taube Menkes, zamężna Liebergall ze Lwowa, żona kupca, 40 lat licząca, izraelitka nigdy nie karana, skazana została na rozprawie ostatecznej w dniu 10. b. m. (przezyd. radzca sądu krajowego p. Kolasiński, oskarż. zastępca prokuratora państwa p. Buszak, obrońca p. adw. kraj. Dr. Rappaport) za lichwę i oszustwo na 7 dni aresztu i karę pieniężną w kwocie 5 złr., lub w razie niemożności zapłacenia jeszcze na 8 dni aresztu. Obżałowana założyła rekurs. Na tę rozprawę publiczność zgromadziła się bardzo licznie.

Kradzież. Jakób Rusinkiewicz, czeladnik szewski ze Lwowa, 25 lat, stanu wolnego, obrz. rz. kat., od roku 1856 już 7 razy karany za kradzież (ostatnim razem 2letniem ciężkiem więzieniem), a raz uwolniony z braku dowodów, przyznał się i przekonany został, że w kilka dni po wyjściu z więzienia w paździerkniku 1865 skradł we Lwowie ze strychu zamkniętego na kłódkę która oderwał, rzeczy wartości 23 złr. Do tej kradzieży nie przymusiła go bieda, ponieważ był zdrów i zdolny do pracy. Zeznaje że do tej kradzieży namówił go karany już 2 razy za kradzież wyrobnik Ilko Wendyk z Żyrawki, 44 lat, stanu wolnego, obrz. gr. kat, który nawet podczas kradzieży czekał w pobliżu i następnie odebrał rzeczy od niego, zapłaciwszy mu 1 złr. a conto, czemu jednak Wendyk zaprzecza stanowczo. Rusinkiewicz na rozprawie ostatecznej w d. 11. b. m. skazany został na 5 lat ciężk. więzienia (prokuratorya proponowała 6 lat), Wendyk zaś został uwolniony dla braku dowodów (prezyd. radzca sądu kraj. p. Kolasiński, oskarż. zast. prok. państwa p. Lewicki, obrońca p. adw. kraj. Dr. Białoskórski).

(Rozprawy ostateczne w przyszłym tygodniu odbyć się mające.) Dnia 16. b. m.: Hawrysz Kasia, kradzież; Stefanów Iwan, kradzież; Ofik Eleonora, kradzież. D. 17. b. m.: Hell Dmytro, kradzież; Byszko Dmytro, kradzież; Borys Wasyl i spólnicy, kradzież; Stasiuk Stefan i spólnicy, kradzież; Malutka Stefan i spólnicy, kradzież.

(Uregulowanie płacy katów w Galicyi) nastąpiło w skutek najwyższego rozkazu w roku 1790; mocą którego ustanowiono w Galicyi czterech katów. Z tych, przeznaczony do stolicy z obowiązkiem pełnienia służby czyściciela miasta otrzymał wolne mieszkanie, dozwolono aby rzemiosło było w jego rodzinie dziedziczne, i wyznaczono płacę 200 złr. tudzież dochody z podatku milowego i konsumcyjnego i według okoliczności także wynagrodzenie dla parobka. Pensyi odmówiono mu, jednak dozwolono w późnym wieku wyręczać się synem lub uzdolnionym pomocnikiem za pozwoleniem władz. W razie słusznego nieukontentowania wolno było pozbawić kata obudwu jego rzemiosł. Kat był obowiązany wykonywać wszystkie kary bezpłatnie i przysposobić na swego następcę najstarszego syna i nadto drugiego syna lub innego młodzieńca, od którego jednak obowiązku inni trzej kaci na prowincyi byli uwolnieni. Ci oprócz prawa dziedzictwa w obu rzemiosłach i wolnego mieszkania pobierali po 100 złr. rocznie i nadto zwracano im koszta podróży. Wszyscy dawni kaci zostali oddaleni, mogli jednak być przyjmowani za dozórców więziennych itp. lub pozostać w innych miejscach jako rusznikarze. W latach następnych służba katów w Galicyi została urządzona w sposób zupełnie inny.

(Kradzież w kościele.) W nocy z 12. na 13 b. m. złodzieje wyłamali drzwi boczne w cerkwi Ś. Mikołaja przy ulicy Żółkiewskiej i skradli skarbonkę z 4 złr., dwa lichtarze i kłódkę.

(Związek telegraficzny między starym a nowym światem) przez Syberyę i cieśninę Berynga przyjdzie z czasem niezawodnie do skutku. Rząd rosyjski który swoje linie telegraficzne rozszerzył już z europejskiej Rosyi przez Ekaterinburg, Tumen, Omsk, Tomsk i Irkuck do Kiachty na wschód jeziora Baikalskiego, przedłuży je do Nikołajewska, nad ujściem Amuru, a tam linia ta będzie połączona z projektowaną, która prowadzić będzie przez cieśninę Berynga do linii istniejących już w Oregonie i Kalifornii.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

(Kolej lwowsko-czerniowiecka.) Organ rzeczonego towarzystwa kolei ogłasza rozpisanie dalszej opłaty 35 proc. na spłacone dotąd w kwocie 65 proc. akcye. Pierwsza rata 15 proc. w kwocie 30 złr. w srebrze, ma być zapłacona najdalej do 10. maja 1866; reszta 20 proc. uzupełniających kwotę akcyi, nie będzie żądana przed lipcem 1866; wszelako pozostawia rada administracyjna każdemu akcyonaryuszowi do woli wpłacić każdego czasu całą akcyę; opieszałym zaś zagraża doliczeniem podług statutów 6 proc. za zwłokę.

(Na galicyjskiej kolei Karola Ludwika) podwyższony został dodatek na ażyo zacząwszy od 15. kwietnia r. b. na 3 proc.

— Administracye kolei żelaznych badeńskich i palatynatu reńskiego postanowiły zaprowadzić także taryfę pfennikową na wszystkich stacyach, i Wirtemberg ma wkrótce pójść za tym przykładem.

— W guberniach podolskiej, wołyńskiej i kijowskiej jest obecnie do 150 fabryk cukru, które wyrabiają 3 miliony pudów cukru w wartości 24 mil. r. sr.

Ostatnia poczta.

Peszt, 12. kwietnia. „Sürgöny“ zaprzecza doniesieniu „Wanderera“, że rząd zarządził powstrzymanie objawów zaufania do sejmu krajowego i Deaka.

Berlin, 12. kwietnia. „Nordd. Allg. Ztg.“ pisze: W sprawie p. Waldersee musi być żądane odpowiednie zadość uczynienie i może być spodziewanem. Waldersee posiadał tylko wszędzie prawnie pozwolone pisemne notatki.

„Kreuz. Ztg.“ pisze: Powodem, że w ostatnich czasach nadano ordery posłom rządów niemieckich tu uwierzytelnionych był ich udział przy zawarciu niemiecko-włoskiego traktatu handlowego.

Poczdam, 12. kwietnia. Małżonka Następcy tronu powiła dziś zrana Księżniczkę.

Paryż, 12. kwietnia. „Patrie“ pisze: Zapewniają, że taxa uwolnienia od wojska na rok 1866 zniżoną została z 2300 na 2100 franków.

Ateny, 7. kwietnia. Wybuchy wulkaniczne pod Santorinem ustały już zupełnie. W prowincyach nadgranicznych wzmaga się rozbójnictwo.

Nowy York, 31go marca. Izba reprezentantów odrzuciła wniosek Stevena względem opodatkowania wywozu bawełny. Zarządzono rozwiązanie wszystkich korpusów ochotniczych w Kanadzie.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.) **„Lucrezia Borgia,“** wielka opera w 3 aktach.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 13 kwietnia.

Hotel George: PP.: Książę Sanguszko W., z Tarnowa. — Hr. Badeni W., z Suchorowa. — Hr. Michałowski T., z Krakowa. — Grocholski K., z Rożysk. — Horodyski T., z Krogulca. — Żurakowski A., z Horbacz.

Hotel Langa: Bar. Horoch E., z Piskorowic. — Pflaume W., c. k. podporucznik, z Leutschau. — Zorn F., c. k. podporucznik, z Rima Szombath

Hotel angielski: Nowosielecki J., z Przemyśla. — Paszkowski F., z Krakowa. — Pieściorowski R., z Kuźmina. — Szeliski K., z Chodaczkowa wiel. — Tyszkowski A., z Trójcy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 13. kwietnia.

PP.: Hr. Komorowski P., do Bilinki. — Hr. Zamojski H., do Rosyi — Bar. Wilczek H., do Samoklęsk. — Kutkowski A., do Hawłowic. — Falkowski M., do Głuchowa. — Jackowski M. i Rakowski A., do Rosyi. — Mierzyński R., do Baryłowa. — Rubczyński W., do Stanina. — Herenzl J., c. k. porucznik, do Koszyc.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 13. kwietnia 1866.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	''' 324.99	+ 7.4	90.1	zachodni	sł.	deszcz
2 g.od. po poł.	325.52	+ 8 4	85 6	północny	„	„
10.god.wiecz.	326.27	+ 7.1	86.6	zachodni	„	pochmurno

Ilość deszczu 3 '''84.

Kurs Lwowski.

Dni 13 kwietnia.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	01	5	06
Dukat cesarski	„ „	5	05	5	09
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	8	67	8	80
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	63	1	66
„ papierowy rosyjski	„ „	1	32	1	34
Talar pruski	„ „	1	58	1	60
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	60	03	60	92
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	63	08	63	92
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	61	58	62	42
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	60	—	60	83
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	143	—	146	67

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 13. kwietnia.

	złr.	kr.
5% Metaliki	56	50
5% pożyczka narodowa	60	10
Losy z 1860 roku	71	90
Akcye banku wiedeńskiego	688	—
„ „ kredytowego	128	25
Londyn, 10 funtów szterlingów	107	25
Srebro	106	75
Dukat pojedyńczy	5	08

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 11. kwietnia

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	54.70	54.90
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	99 30	99.50
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	61 70	61.90
od kwiet. do paźd. po 5%	61 70	61.90
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	64 —	64.50
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	58 30	58.55
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	59 25	59 50
dtto po 4½%	51 50	52.—
dtto. „ 4%	46 —	46.50
dtto. „ 3%	34 25	34.75
dto „ 2½%	29.—	31.—
dto. „ 1%	11 40	11 60
Przez do wyl. z r. 1839 całe losy	134 50	135.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	134 —	135 —
Przez. do wyl. z r. 1854	74 —	74 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	76 20	76.30
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zl.	86.—	86 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zlr.	68.40	68.60
Renty Como po 42 lir. aust.	15 50	16 —
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	53.—	55.—
„ 4½%	51.50	52.—
„ 4%	45 50	46 —
„ 3½%	40 25	40 50
Przez. do los. obl. daw. długu państ. proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	53 —	55.—
„ 2¼%	48.—	49.—
„ 2%	43.-	43.50
dtto. z procent. za granicą „ 1¾%	38.—	39.—
„ 5%	—.—	—.—
„ 4½%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Niższej Austryi	79 50	80.—
Wyż. Aust.	75.—	80.—
Salcburg	75.—	80.—
Czech	83 —	84.—
Morawii	72.—	77.—
Szląska	87.—	88.—
Styryi	81.—	84.—
Tyrolu	95.—	98.—

Obl. ind. po 5proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Kar., Krainy i Wyb.	82 —	86.—
Węgier	62 —	63.—
Banatu Tem.	60 25	60.75
Kroacyi i Slawonii	63 —	64.—
Galicyi	61 75	62 50
Siedmiogrodu	58.25	58.75
Bukowina	60.25	61.—
Z klauzulą wylos. w r. 1867	60.—	60.50
Banat Temesz.	59 25	59.75
Lomb. wen. poż. z r. 1850	84.—	86.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—
„ 3½%	—.—	—.—
Dług Salcburga „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	—.—	—.—
„ 1¾%	—.—	—.—
Gal.dł.zwr.z r.1866 „ 7%	92.—	92.50

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	22.50	23.50
„ 2½% „ 100 „	18.—	19.—
„ 2¼% „ 100 „	16.50	18.50
„ 2% „ 100 „	14.—	16.—
„ 1¾% „ 100 „	12.50	14.50

3. Akcye. (Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	705.—	707.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	134.10	134 30
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	550.—	555 —
Banku anglo-austryackiego na 200 zlr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	64.75	65.25
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1455.—	1457.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	158 90	159 10
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	160.—	161.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	113.50	114 —
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	151.30	151 50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 65%	66 —	68 —
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	132.75	133.25
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	99.—	100.—
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	—.—	650.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	240.-	245 —
Kol. Bern. Roas. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	—.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	115.—	120
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	436.—	438.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	—.—	195.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. w. a.	—.—	350.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	—.—	235.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	—.—	350.—

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	104 50	105 —
przeznaczone do los. po 5%	85.60	85.80
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	81.70	81.80
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	—.—	61.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	73 —	73 50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	94 —	95 —
detto detto w sreb. upr za 100 zł. w. a.	76.—	77.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	69.—	70 —
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	103 —	105.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	91.—	92 —
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	83.50	84 50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	—.—	80.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	—.—	76.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	78 —	78.50
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	—.—	72.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	83 50	84 50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	—.—	—.—
Lloyda za 100 zł.	87.—	88 —

6. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	109 25	109.75
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	78.—	79 —
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	108.50	109.50
„ „ po 50 zł. m. k.	47.-	47.50
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	22.—	23.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	70.—	75 —
Salma „ 40 „ „	25.—	26.—
Palfiego „ 40 „ „	20.50	21.50
Clarego „ 40 „ „	21.—	22 —
St. Genois „ 40 „ „	20.—	21.—
Windischgrätza 20 zł „	15.—	16 —
Waldsteina 20 „	17.50	18 50
Keglevicha 10 „	13.—	13 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	11.—	11.50

Weksle.

(Na 3 miesiace.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zl. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	89.25	89 50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	89.25	89 50
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	79 —	79 —
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	105 80	106 20
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	42 15	42 20
Praga za 100 zł. w. a	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w a	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5 05	5.06
dtto. pełnej wagi	5.05	5.06
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8 54	8 56
Rosyjski imperyał	8 75	8 80
Talar związkowy	1.58	1.58½
Srebro	105 25	105 75
Kurs korony w c. k. kasach	13zł. 50 c.	

Odpowiedzialny Redaktor Adolf Rudyński.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.